

Sygnatura akt IV Ka 371/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Aneta Pawlicka

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2013 roku

sprawy **A. C.**

obwinionego z art. 95 k.w. i 96 § 1 pkt 5 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 26 marca 2013 roku, sygnatura akt II W 1667/11

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 45 § 1 kw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpow i art. 62 § 2 kpow postępowanie o wykroczenia przypisane obwinionemu w punkcie I dyspozycji zaskarżonego wyroku umarza;

II. stwierdza, iż koszty postępowania zaistniałe w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 371/13

UZASADNIENIE

Wobec A. C. skierowany został przez KMP w W. wniosek o ukaranie w którym obwiniony został on o to, że:

I. w dniu 1 kwietnia 2011 roku, około godziny 08:00 na ulicy (...) w W., woj. (...), kierował pojazdem marki (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, nie mając przy sobie wymaganego dokumentu tj. dowodu rejestracyjnego pojazdu;

II. w tym samym miejscu i czasie kierował pojazdem marki (...) o nr rej. (...) pomimo, że pojazd nie był należycie zaopatrzony w wymagane urządzenia oraz nie nadawały się one do spełnienia swojego przeznaczenia tj. pęknięta szyba czołowa, brak nakładek gumowych na pedałach, brak hamulca pomocniczego, stuki w układzie kierowniczym, niesprawny układ hamulcowy,

to jest o wykroczenie z art. 95 k.w., 96 § 1 pkt. 5 k.w.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 26 marca 2013 r. sygn. akt II W 1667/11 :

I. A. C. uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w punkcie I i II w części wstępnej wyroku, z tym, że w opisie czynu w pkt. II wyeliminował, iż pojazd posiadał niesprawny układ hamulcowy, tj. wykroczeń z art. 95 k.w. i art. 96 § 1

pkt. 5 k.w. i za czyny te na podstawie art.96§1 pkt. 5 k.w. w zw. z art.9§2 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 250 złotych;

II. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w kwocie 100 złotych i wymierzył mu opłatę w kwocie 30 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżony został apelacją obrońcy obwinionego w całości na korzyść obwinionego, który wyrokowi temu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że obwiniony popełnił zarzucane mu wykroczenia, w sytuacji gdy stan techniczny pojazdu, którym kierował był wbrew twierdzeniom funkcjonariuszy należyty, bo pojazd przeszedł bezpośrednio przed kontrolą przegląd techniczny. Natomiast brak dowodu rejestracyjnego pojazdu spowodowany był nie zawinionym przez A. C. faktem, iż nie odebrano tego dokumentu po poprzedniej kontroli jego zatrzymania,
- nadto podniósł zarzut upływu okresu przedawnienia karalności obu wykroczeń,

a podnosząc powyższe zarzuty wniósł o :

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od stawianych mu zarzutów,

ewentualnie o:

- umorzenie postępowania ze względu na przedawnienie karalności wykroczeń, które upłynęło 2.04.2013 r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

apelacja odniosła ten skutek, że koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz umorzenie prowadzonego postępowania.

Zdarzenia będące przedmiotem niniejszego postępowania miały miejsce 1 kwietnia 2011 roku.

Przepis art. 45 § 1 kw stanowi, iż karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok a w sytuacji gdy w tym okresie wszczęto postępowanie karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia tego czynu.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, iż w czasie wyrokowania w postępowaniu odwoławczym upłynął już 2 letni okres przedawnienia karalności wykroczeń przypisanych obwinionemu co spowodowało, iż procedowanie w niniejszej sprawie stało się już niemożliwe i koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w sprawie.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mający prowadzić do uniewinnienia obwinionego, mimo iż podniesiony przez apelującego nie został w żaden sposób uzasadniony, a zatem i ustalone sprawstwo obwinionego nie zostało skutecznie zakwestionowane.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego z uwagi na treść zapadłego rozstrzygnięcia, orzeczono na podstawie art. 118 § 2 kpw zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.